

[Tyroll]

kvente modstandere af indkomst- og lønpolitik. Det er her, VS sammen med mange i fagbevægelsen ser farerne for fagbevægelsens fremtid. Derfor støtter VS også de faglige organisationer, som klart har tilkendegivet, at de agter at sprænge lønstoppet, at de vil ignorere vedtagelsen af dette lovforslag lige så meget, som det ignorerer lønarbejdernes interesser.

Kampen mod disse tilbagevendende indgreb kan ikke begrænses til et spørgsmål om retsbevidstheden hos den almindelige lønarbejder og om, hvad et angreb på denne kan få af konsekvenser på længere sigt, sådan som jeg har set SF nære bekymringer for det. Et sådant forsvar for overenskomstsyste-
met er alt for begrænset i sit sigte. Overenskomstsyste-
met skal aktuelt forsvares ikke for at forsvare en retsbevidsthed blandt lønarbejderne, men for at afvise angrebene på fagforeningernes funktioner og forsøgene på at svække lønarbejdernes organisationer. Forsvaret tjener til at styrke de faglige organisationer til at kunne gennemtvinge deres interesser uafhængigt af overenskomstsyste-
met, trepartsdrøftelser o. lign. Der skal flyttes hegnspæle, hvis fagbevægelsen skal sikre sin fremtid, men det er på en helt anden måde end ved den indhegning af fagbevægelsens aktionsmuligheder, som regeringen og LO-toppen står for. Disse hegn skal brydes ned.

Hvad sker der, hvis det ikke lykkes? Ja, det er dette lovforslag jo et tydeligt eksempel på. I et svar til arbejdsmarkedsudvalget på, om lovforslaget indebærer indskrænkning i den nuværende adgang til at aktionere i forbindelse med opsigelse af lokale akkordaf-
taler f. eks. og til støtte for krav om en ny aftale, siger arbejdsministeren i bilag 25, at sådanne aktioner vil savne et lovligt formål og derfor være overenskomststridige. Man må bide kraftigt mærke i dette svar. Det siger uhyggelig tydeligt, at arbejdsministeren sætter lighedstegn mellem det, at en aktivitet er ulovlig efter dette lovforslag, og at det er overenskomststridigt. Arbejdsministeren forsøger at kalde den snigende kriminalisering af lønarbejdernes aktiviteter og aktionsmuligheder noget andet for at sløre, hvad det egentlig drejer sig om. En spade må ikke længere hedde en spade. Det ville være alt for afslørende for socialdemokratiet, at tingene blev kaldt ved deres rette navn. Ikke alene forsøger arbejdsministeren på denne måde

at lægge røgslør over den snigende kriminalisering ved at benytte betegnelsen overenskomststridig. Nej, arbejdsministeren afslører også socialdemokratiets stærkt tærede holdning til overenskomstinstitutionen derved, at et hvilket som helst lovdkat fra regeringen rask væk, og uden at nogen blinker, bliver kaldt for en overenskomst. Den statslige centralistiske udvikling er til stede i partiets top. Lovindgreb er det samme som overenskomster. Et statsligt diktat er lig med overenskomst i deres bevidsthed. Det tjener på ingen måde arbejderklassens interesser, at en spade ikke længere kaldes en spade, når funktionen reelt er den samme.

Hvor snublende nær den endelige kriminalisering er i form af retslig behandling og bødesanktioner, fremgår uhyggelig tydeligt af de borgerliges ændringsforslag, der giver mulighed for at indføre disse ting, hvis fagforeningerne alligevel skulle fortsætte deres aktiviteter. Socialdemokratiet baner i virkeligheden vejen for de borgerliges ønsker og styrker de borgerliges offensiv på dette område. Det er derfor ønskeligt at få en klar erklæring om, at socialdemokratiet under ingen omstændigheder vil medvirke til at give sanktionsmuligheder over for fagbevægelsens og fagforeningernes aktiviteter, hverken direkte eller indirekte gennem bøder til arbejdsgivere for at give lønfremgang. Det ville være ønskeligt, om man fra den socialdemokratiske arbejdsminister her fik en klar erklæring om, at det, man her vender sig imod, ingen sinde vil finde anvendelse, så længe socialdemokratiet har ansvar for, hvad der sker fra regeringsmagts side. Det synes jeg ville være væsentligt, og det ville være væsentligt, om det kom nu, før de trepartsdrøftelser, som man nu vil forsøge sig med, hvor man jo kan forudse, at det er en 4-årig periode, der skal laves lønstop for.

VS tror desværre ikke så meget på, at det er muligt at aftvinge socialdemokratiet en sådan erklæring. I realiteten har regeringen jo vist, at kriminalisering ønskes, blot skal lovindgrebet kaldes en overenskomst, for at man derefter kan få sanktionsmuligheder via det fagretlige system og arbejdsretten. Så ses det ikke tydeligt, at det er en kriminalisering. Smart tilsløring, kalder vi det i VS.

Med hensyn til de konkrete ændringsforslag, der ligger her, har vi ikke ønsket at væ-